

Ocenianie Kształtujące w Naszej Dobrej Szkole

Nauczyciele Naszej Dobrej Szkoły stosują ocenianie kształtujące w całym cyklu kształcenia.

Ocenianie kształtujące wspiera ucznia/uczennicę w procesie edukacyjnym oraz sprawię, że:

- potrafi powiązać wcześniejszą wiedzę z nowymi zagadnieniami,
- potrafi określić po lekcji, czego nauczył(a) się,
- potrafi określić w jakim stopniu został zrealizowany cel,
- ma świadomość, że codziennie zdobywa nowe umiejętności i osiąga sukces.

1. Cele lekcji

Na początku lekcji nauczyciel wspólnie z uczniami ustala cele lekcji. Uczniowie otrzymują zapisany cele do wklejenia do zeszytu lub zapisują go samodzielnie. Cel sformułowany jest w języku zrozumiały dla uczniów np. „nauczyłem się, że..., dowiedziałem się, że...”, przy czym forma zapisu celu będzie zależna od specyfiki przedmiotu. Pod koniec lekcji uczniowie weryfikują czy cel został przez nich zrealizowany

2. Kryteria oceniania (NaCoBeZu)

Uczniowie otrzymują kryteria oceniania zarówno przed każdym działem jak i przed każdą pracą pisemną, która będzie oceniania oceną sumującą. Uczniowie mogą otrzymać ten sam wykaz kryteriów do kilku prac pisemnych zależne jest to bowiem od specyfiki przedmiotu. Taka sytuacja może wystąpić także wtedy, gdy prace sprawdzają te same kompetencje, np kryteria oceniania dyktanda.

Nauczyciel konsekwentnie ocenia tylko to, co wcześniej zostało zawarte w kryteriach oceniania.

3. Informacja zwrotna

Informacja zwrotna, którą uczeń otrzymuje po wykonanej pracy zawiera trzy obowiązkowe elementy i jeden dodatkowy, który zależny jest od formy pracy, do której nauczyciel pisze komentarz.

Informacja zwrotna odpowiada na pytania:

- *co uczeń dobrze zrobił?*
- *co należy poprawić?*
- *jak należy poprawić?*

* - *jak uczeń może dalej się rozwijać?*

Umieszczenie tego ostatniego elementu w informacji zwrotnej zależy jest od zainteresowań, zdolności, pasji ucznia i potencjału jaki w nim jest.

Informacje zwrotną nauczyciel umieszcza także na pracy ocenianej oceną sumującą. Informacja zwrotna będzie przekazywana uczniom i rodzicom w formie (ustnej, pisemnej) i z częstotliwością ustaloną przez nauczyciela przedmiotu.

4. Ocena sumująca i kształtująca

Ocena sumująca wyrażona jest stopniem, a ocena kształtująca ma formę informacji zwrotnej. Nauczyciele wystawiając ocenę sumującą uzupełniają ją informacją zwrotną, tak uświadomić uczniowie co zrobił poprawnie, a co wymaga poprawy. Liczba ocen sumujących (stopnie) jest znacznie mniejsza niż liczba ocen kształtujących (informacja zwrotna). Formy pracy

i tym samym sposoby weryfikacji wiedzy są zależne od specyfiki przedmiotu i są opisane w Przedmiotowym Systemie Oceniania

5. Atmosfera uczenia się

Nauczyciel wspólnie z uczniami ustali zasady sprzyjające procesowi uczenia się. W ciągu dwóch pierwszych tygodni września uczniowie wezmą udział w zajęciach, które wspierają budowanie atmosfery uczenia się, zwiększają poczucie własnej wartości, wspierają samodzielność, odpowiedzialność i współodpowiedzialność, kształtują pracę zespołową i wzmacniają więzi wspólnotowe. Podczas lekcji uczniowie w porozumieniu z nauczycielem mogą stosować metodniki, które stanowią pomoc w nauczaniu, wspomagają stosowanie oceniania kształtującego. Mogą być wykorzystywane na każdym poziomie nauczania i przedmiocie.

Rodzice są partnerami i wsparciem dla nauczyciela i swoich dzieci w procesie uczenia się, w budowaniu atmosfery, która temu procesowi służy.

6. Samoocena

Uczniowie na podstawie podanych kryteriów dokonują samooceny wskazując na elementy, które wykonali poprawnie i elementy wymagające poprawy. O ilości ocen dokonanych w ten sposób decyduje nauczyciel. Samoocena może być również dokonywana za pomocą symboli, kolorowych kropek:

- zielona – wszystko rozumiem,
- żółta – rozumiem częściowo,
- czerwona – nie rozumiem.

Nauczyciel może stosować różne techniki pozyskiwania informacji od uczniów, która dają informację na jakim etapie jest grupa. Są również inspiracją do zweryfikowania

dotychczasowych metod nauczania, tempa pracy itp. Nauczyciel wybiera formę, może być ona ustna, pisemna lub graficzna.

7. Ocena koleżeńska

Ocena koleżeńska jest kolejnym krokiem w budowaniu atmosfery zaufania i uczenia się bez konkurencji. Uczniowie/uczennice (na podstawie ustalonych kryteriów oceniania) recenzują swoje prace, dają sobie wskazówki. Ocena koleżeńska służy poprawie pracy, jest oceną kształtującą, a nie sumującą i, co ważne, nie jest wykorzystywana do porównywania wyników, a do ustalenia kolejnych kroków uczenia się.

Ocena koleżeńska służy więc doskonaleniu informacji zwrotnej i może przynieść wiele korzyści dla uczniów/uczennic:

- stają się bardziej samodzielni, odpowiedzialni za swoją naukę oraz zaangażowani w proces uczenia się,
- lepiej rozumieją, czego się uczą i po co,
- wzrasta u uczniów poczucie własnej wartości, pewności siebie i motywacji do nauki,
- wiedzą, czego jeszcze nie opanowali i czego muszą się jeszcze nauczyć,
- łatwiej przyznają się, że czegoś nie rozumieją i chętniej zadają pytania,
- chętniej przystępują do poprawy swojej pracy i w mniejszym stopniu porównują się z innymi uczniami.

Stosując ocenę koleżeńską uczniowie/uczennice uczą się obiektywnie oceniać, czyli:

- pamiętają, że oceniając pracę kolegi/koleżanki pomagają jemu/jej w nauce,
- oceniając pracę, biorą pod uwagę tylko to, co zostało ujęte w nacobezu,
- formułują ocenę koleżeńską tak, aby nikogo nie raniła, a dawała rzetelną informację pomagającą się uczyć.

Nauczyciel decyduje kiedy i w jakiej formie korzysta z oceny koleżeńskiej, proponuje uczniom/uczennicą, po uzyskaniu ich zgody dopiero stosuje. W NDS mogą być stosowane różne formy oceny koleżeńskiej np.

- „Dwie gwiazdy i jedno życzenie” czyli:
 - dwie gwiazdy = dwie dobre strony pracy,
 - życzenie = coś, co można by zrobić lepiej lub inaczej,
- lista kontrolna, tzw. check – lista.